

ἤρας παῖν ἄρσεν αὐτῷ. Πρόδες αὐτοῖς κατὰ Κύριε,
 πρόδες αὐτοῖς κατὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε ἐν
 θλίψει ἐμνήθημί σε, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σε
 ἡμῖν. καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τῷ τεκεῖν, καὶ ὅπῃ τῇ
 ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγῃ, ἔπος ἐλθρήθημι τῷ ἀγαπητῷ σε.
 Διὰ τὸν φόβον σε Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομαι, καὶ ὠδινή-
 σαιμι, καὶ ἐτέκομαι πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαιμι ὅπῃ
 τῆς γῆς. Οὐ πεσόμεθα, ἀλλὰ πεσάνταί οἱ ἐνοικῶντες
 ὅπῃ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
 οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.
 Ἡ δὲ δρέσος ἡ ὥδρα σε, ἰαμα αὐτοῖς ἔσω, ἡ δὲ γῆ
 τῷ ἀσεβῶν πετεῖται. Βαδίξε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ
 παμείόν σε, ἀποκλείσον τὴν θύραν σε, ἀποκρύβηθι μι-
 κρὸν ὅσον ὅσον, ἕως αὖ παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η.

Προσδύχῃ Ἰωάνᾳ τῷ Προφίτῃ. Κεφ. β'. 3.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν Ἰωάνᾳ λέγων.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ
 εἰσήκουσέ με. Ἐκ κοιλίας ἄδω κραυγῆς μου, ἡκαστας
 φωνῆς μου. Ἀπὲρρίψας με εἰς βάθρον καρδίας θαλάσσης,
 καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωριτικοί σου,
 καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Καὶ γὰρ εἶπον, ἀπώσμαι
 ἐξ ὀφθαλμῶν σε, ἄρα προσήσῃς τῷ ὀπιβλέψαι με πρὸς
 Ναὸν τὸν ἅγιόν σε; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως φυχῆς μου,
 ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐχάτη. Ἐδοῦ ἡ κεφαλὴ μου εἰς χι-
 σμάς ὀρέων, κατέβην εἰς γλῶττιν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κά-
 τοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐν φθορᾷ ἡ ζωὴ μου πρὸς
 σέ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμὲ τὴν φυ-
 χήν μου, τῷ Κυρίῳ ἐμνήθην. καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προ-
 σδύχῃ μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σε. Φυλασσόμενοι μά-
 ταια, καὶ φθόγῃ ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μῆτι